

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **F. A. F.,**
státní příslušnost: Afghánistán,
t. č. pobytem,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a
eskort,
se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022, č. j. KRPA-328166-25/ČJ-2021-000022-MIG,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o tom, že se podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) prodlužuje doba zajištění za účelem předání podle použitelného právního předpisu EU (Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013) stanovená rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 9. 12. 2021 č. j. KRPA-328166/ČJ-2021-000022-MIG, o 42 dnů.

2. Žalobce namítá porušení § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Dále namítá porušení § 179 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků a čl. 3 Úmluvy proti mučení a čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Namítá také porušení § 3 správního řádu, žalovaný nezjistil skutkový stav bez pochybností, § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, žalovaný si neopatrčil dostatečné podklady a nevyšel z dostatečně zjištěného stavu věci, § 50 odst. 4 správního řádu, žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, § 52 správního řádu, žalovaný neprovedl potřebné důkazy, § 68 odst. 3 správního řádu, odůvodnění je nedostatečné, žalovaný neuvedl své úvahy, čl. 3 a 5 EÚLP, čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, čl. 3 odst. 2 Dublinského nařízení, čl. 28 Dublinského nařízení, čl. 28 odst. 4 Dublinského nařízení ve spojení s čl. 10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. 6. 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (dále jen „směrnice“).
3. Žalobce uvádí, že byl mylně zajištěn jako dospělá osoba. K tomu poukázal na § 129 zákona o pobytu cizinců. Uvedl, že v původním rozhodnutí o zajištění i nynějším rozhodnutí o prodloužení byl zajištěn podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 129 odst. 3, 4, 7 téhož zákona. Je však zřejmé, že žalovaný byl oprávněn jej zajistit jako nezletilého bez doprovodu pouze na základě § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců.
4. Povinnost při zajištění zohlednit věk plyne z § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, a dále z práva EU a mezinárodních smluv. Zajištěním dětí se zabýval i ESLP. Zmíněné ustanovení § 129 odst. 5 zákona vyžaduje oproti zajištění zletilých přísnější podmínky. Podle žalobce mohlo dojít k jeho zajištění, pouze pokud by existovalo důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a pokud by rozhodnutí bylo v jeho zájmu a v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Alternativně by bylo možné zajištění v případě pochybností o jeho věku.
5. Dále žaloba uvádí, že *v evropském kalendáři odpovídá toto datum dni X. To znamená, že žalobci bylo ke dni zajištění (9. 12. 2021) 16 let.*
6. Dle žalobce nedošlo k řádnému zjištění jeho věku. Z rozhodnutí plyne, že žalovaný při zjišťování věku vycházel pouze z informací zjištěných z bulharských dokumentů (průkaz žadatele a záznam v EUODAC), tyto informace dále neověřoval, a to ani podrobným výsledkem žalobce. V důsledku špatného tlumočení v Bulharsku zřejmě došlo k mylnému zápisu data narození. Žalobce není obeznámen s evropským kalendářem ani evropskými reáliemi, nebyl proto schopen na chybu upozornit. Pokud do protokolu uvedl jako své datum narození X, bylo to z neznalosti. I s ohledem na jeho nízký věk se měl žalovaný zaobírat jeho věkem více. Žalovaný pochybil, pokud zajištění prodloužil podle § 129 odst. 1, 3, 4 a 7 zákona. Z opatrnosti by měl být zajištěn podle § 129 odst. 5 zákona. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151 s tím, že pro důvodné nebezpečí, že by mohl cizinec závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nepostačuje skutečnost, že se zde cizinec nachází bez oprávnění. Nelze radit na roven vážné nebezpečí útěku a důvodné nebezpečí možného narušení veřejného pořádku.
7. Dle žalobce žalovaný nedostatečně zohlednil alternativy k zajištění. Zajištění dítěte a nezletilého bez doprovodu představuje prostředek ultima ratio. V případě žalobce by připadalo v úvahu umístění v nevězněném prostředí v jednom ze středisek pro nezletilé děti či ve středisku pro nezletilé děti cizince v Praze. Alternativně mohl být umístěn jako

žadatel o mezinárodní ochranu do jednoho z Příjímacích či Pobytových středisek Správy uprchlických zařízení MV, kde mohl čekat na výsledek Dublinského předání. Bylo by možné aplikovat § 123b písm. d) zákona a naříditi žalobci povinnost setrvávat ve středisku. Bylo by možné snadno kontrolovat dodržení, neboť je zde povinnost hlásit příchody a odchody.

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v případě věku žalobce vycházel ze skutkově zjištěného stavu. Žalobce byl dne 8. 12. 2021 kontrolován hlídkou v budově Hl. n. v Praze, přičemž nebyl schopen předložit jakýkoli doklad totožnosti či doklad opravňující k pobytu. K totožnosti mj. sdělil, že se narodil dne X, státní příslušnost Afghánistán. Následným šetřením bylo v evidenci EURODAC zjištěno, že pod stejnou identitou žalobce v Bulharsku a Rumunsku požádal o mezinárodní ochranu. Sám žalobce v protokolu o podání vysvětlení ze dne 9. 12. 2021 opakovaně sdělil datum narození X. Žalobce sám nijak nezpochybnil svou zletilost, přičemž správní orgán neměl i vzhledem k uvedenému datu narození a fyziologickým znakům žalobce (stavba těla, vzrůst, vousy) pochybnosti o věku.
9. Žalovaný dodal, že žalobce byl dne 12. 11. 2021 kontrolován hlídkou PČR KŘP Olomouckého kraje, které uvedl datum narození X. Následně byl na základě rozhodnutí Okresního soudu v Přerově č. j. 0 NC 18002/2021 eskortován do diagnostického ústavu v Praze (Radlická 30, Praha 5), kam byl dne 15. 11. 2021 předán hlídkou. Následující den učinil čestné prohlášení, že je narozený v roce X, a tudíž zletilý. Tato informace byla sdělena zmíněnému soudu, který následně usnesením č. j. 0 Nc 18002/2021-14 předchozí usnesení zrušil, neboť bylo zjištěno datum narození žalobce X, a tedy ke dni vydání předběžného opatření nabyl zletilosti.
10. Žalovaný se domnívá, že žalobce v žalobě neuvádí pravdivé informace, neboť chce dosáhnout výhod mladistvých. Žalobcem následně v žalobě uvedené tvrzení o nezletilosti doložené nekvalitní kopií dokladu totožnosti v paštčině nelze s ohledem na předchozí tvrzení o věku za přítomnosti tlumočníka podle žalovaného považovat za relevantní doklad o nezletilosti.
11. Žalovaný má také za o, že adekvátně zdůvodnil, z jakého důvodu nepřistoupil k uložení mírnějších opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce, jeho pobytové historie, kdy vstoupil na území ČR nelegálně ve skrytu vozidla, bez dokladu, dospěl žalovaný k závěru, že existuje důvodná obava, že výkon předání bude zmařen. Žalobce byl zajištěn dne 9. 12. 2021 na 30 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti výkonu předání. Doba trvání zajištění byla stanovena s ohledem na skutečnost, že o přijetí žalobce zpět na území jiného členského státu EU musí rozhodnout státní orgány Bulharska. Žalovanému bylo dne 6. 1. 2022 doručeno oznámení o průběhu řízení od OAMP, dle kterého v důsledku marného uplynutí lhůty pro odpověď bulharské strany se má za to, že tato strana souhlasí. ČR má 6 týdnů na realizaci předání (do 17. 2. 2022). Po provedení předepsaných správních úkonů bude žalobci předáno rozhodnutí o předání, následně bude mít žalobce 15 dní na podání žaloby. Po uplynutí této doby bude možné žalobce předat. S ohledem na to bylo požádáno o prodloužení zajištění žalobce do 17. 2. 2022. Jelikož se v době zajištění žalobce nepodařilo realizovat jeho předání, přistoupil žalovaný k prodloužení o 42 dnů. V případě žalobce existuje předpoklad předání s ohledem na pozitivní záznam v systému EURODAC.
12. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.

13. Dle úředního záznamu ze dne 8. 12. 2021 byl žalobce zajištěn v rámci kontroly prováděné hlídkou v budově vlakového nádraží Hl. n. Praha. Hlídka konkrétně zaznamenala dvě osoby, z nichž jeden byl žalobce, které následně vyzvala k doložení totožnosti. Osoby u sebe neměly doklady a na výzvu předložily usnesení o předběžném opatření – umístění do diagnostického ústavu v Praze 5. Hlídkou bylo následně telefonicky ověřeno, že dané dokumenty nejsou platné a osoby mají být následující den předány Správě uprchlických zařízení. Osoby svévolně odešly při kulturní akci z diagnostického ústavu. Totožnost byla potvrzena namístě ředitelkou diagnostického ústavu. Žalobce byl ztotožněn jako F. A. F., nar. X, a následně byl zajištěn.
14. Součástí spisu je mj. návrh nařízení předběžného opatření, ze kterého plyne, že žalobce byl nalezen v nákladovém prostoru kamionu, jako cílové místo uvedl Francii, svůj věk sdělil 17 let. Následně byl žalobce na základě usnesení č. j. 0 Nc 18002/2021-9 ze dne 14. 11. 2021 o nařízení předběžného opatření umístěn do zařízení pro děti cizinců, diagnostického ústavu. Součástí spisu je dále usnesení Okresního osudu v Přerově č. j. 0 Nc 18002/2021-14 ze dne 24. 11. 2021, kterým bylo uvedené usnesení zrušeno a řízení bylo zastaveno, neboť bylo zjištěno datum narození žalobce dne X. Součástí spisu je dále prohlášení ze dne 16. 11. 2021 sepsané za přítomnosti tlumočníka žalobce a dalších osob, ve kterém žalobce prohlašuje, že se narodil dne X. V prohlášení žalobce také uvádí, že si je jist tím, že je zletilý. Naproti tomu datum narození uváděné v usnesení o předběžném opatření X vyvrátil jako nesprávné. V prohlášení je rovněž uvedeno, že toto bylo sepsáno na vlastní žádost žalobce bez nátlaku. Součástí spisu je dále lékařská zpráva z FN Olomouc ze dne 13. 11. 2021 s výsledky RTG levého zápěstí žalobce, podle kterých je kostní věk žalobce odpovídá věku 19 let, epifyzární štěrby jsou uzavřeny.
15. Při podání vysvětlení žalobce uvedl, že se narodil X v Afghánistánu. Jiná jména neužívá. Nikdy neměl žádný cestovní doklad, cestuje bez dokladů. Jeho datum narození je X. K dotazu, kdo mu datum přepočítal, uvedl, že datum zapsal jeho otec. Nemá ale žádný doklad prokazující věk. Vystudoval gymnázium ve vlasti. Je muslim, nikdy nebyl zaměstnán, pouze studoval. Zbytek rodiny zůstal v Afghánistánu. S rodinou je v telefonickém kontaktu. Do ČR poprvé přijel z Rumunska 15. 11. 2021. Na cestu vyrazil před 5 měsíci, cestoval přes Írán, Turecko, Řecko, Makedonii, Srbsko, Bulharsko a Rumunsko. Poté nastoupil do kamionu, který měl jet do Francie, ale poté, co řidič zjistil, že jsou v kamionu, je vyhodil u města „B“. Poté byl 25 dní v táboře v Praze, z toho utekl. Chtěl následně odjet vlakem přes Německo do Francie. V Rumunsku a Bulharsku jej chytli ve vnitrozemí. Brali mu otisky prstů, o azyl ale nežádal. V Rumunsku byl asi měsíc v penzionu, v Bulharsku asi dva měsíce. Nemá žádnou adresu pobytu. Cestoval do Německa, kde je lepší životní úroveň. Nebylo mu nikdy uloženo vyhoštění. V EU nemá žádné vazby. Nemá žádné peníze, ale rodina by mu online koupila jízdenku. Peníze na složení finanční záruky nemá. Ve vycestování mu nic nebrání. Ve vlasti nebyl v armádě ani členem žádné organizace. Chtěl jej unést Talibán. Otec jej vyslal pryč, protože Talibán za něj stále chtěl peníze. Do Evropy jel dostudovat, otec to financuje.
16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

17. Dle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i prováděného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.*
18. Dle 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.*
19. Podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
20. K obecným námitkám týkajících se porušení jednotlivých ustanovení právních předpisů soud uvádí, že tato porušení nenalezl. Žalobou nejsou nadto jednotlivá porušení blíže definována, není proto zřejmé, jak konkrétně měl žalovaný daná ustanovení porušit. Žalovaný si opatřil dostatek adekvátních podkladů a skutkový stav dostatečně zjistil, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu; žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, zjistil všechny okolnosti. Rozhodnutí není nezákonné a soud neshledal v postupu žalovaného deficit.
21. K námitce ohledně nesprávného zajištění z důvodu věku žalobce soud uvádí, že tuto jako důvodnou neposoudil.
22. Pokud by žalovaný o věku žalobce měl jakékoli pochybnosti, bylo by na místě takové pochybnosti vyvrátit. Tak tomu však v daném případě nebylo. K tomu soud předně podotýká, že předmětem zdejšího řízení je rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce, nikoli rozhodnutí o zajištění, přičemž věk žalobce byl již dříve dostatečně vyjasněn. Žalovaný se otázce věku žalobce v rozhodnutí o prodloužení zajištění blíže nevěnoval, neboť bylo postaveno dostatečně najisto datum narození žalobce X. Jelikož žalobce napadá závěr žalovaného o zletilosti až nyní v žalobě, žalovaný adekvátně k tomu také až ve vyjádření k žalobě uvedl, že nad rámec uvedeného lze odkázat na předchozí vývoj věci, kdy závěr o zletilosti žalobce má oporu v konkrétních skutečnostech, které ji prokazují.
23. Skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, pokud jde o žalobcův věk, byly tytéž jako v předcházejícím řízení o zajištění. Tyto skutečnosti lze shrnout tak, že při podání vysvětlení žalobce uvedl datum svého narození X, přičemž soud dává za pravdu žalovanému, jak uvedl ve vyjádření k žalobě, že žalobce v průběhu podání vysvětlení svou zletilost nikterak nezpochybnil. Neuvedl žádnou skutečnost nasvědčující tomu, že by

zletilý být neměl. Současně ani žalovaný neměl důvod k pochybnostem ohledně zletilosti žalobce na základě jeho tělesných znaků, s čímž se soud ztotožňuje, ale především je neměl ani na základě dřívějších zjištění provedených na základě usnesení o nařízení předběžného opatření.

24. Z návrhu na nařízení předběžného opatření podaného ustanoveným opatrovníkem žalobce dne 13. 11. 2021 vyplynulo, že neoprávněný pobyt žalobce na území ČR byl nejprve zjištěn, když na zdejší území vstoupil nelegálně v nákladovém prostoru kamionu. Žalobce měl při této příležitosti uvést věk 17 let. Následně bylo usnesením Okresního soudu v Přerově č. j. 0 Nc 18002/2021-9 ze dne 14. 11. 2021 nařízeno předběžné opatření, kterým byl žalobce umístěn do diagnostického ústavu v Praze. V diagnostickém ústavu bylo učiněno prohlášení o datu narození dne X. Soud proto následně dne 24. 11. 2021 předběžné opatření zrušil a zastavil řízení s tím, že žalobce je zletilý (tj. neplatí dříve uváděné datum narození X, ale X).
25. Co se týče námítky ohledně odlišného kalendáře či vzniku chyby z důvodu chybného tlumočení v Bulharsku, pak k té soud dodává, že závěr o datu narození žalobce X dovodil Okresní soud v Přerově z prohlášení žalobce, které ten učinil v diagnostickém ústavu, a to za přítomnosti tlumočnicka a dalších osob na vlastní žádost bez jakéhokoli nátlaku, jak plyne z tohoto prohlášení podepsaného žalobcem dne 16. 11. 2021. V tomto prohlášení žalobce je uvedeno jeho datum narození X, a dále obsahuje také výslovné tvrzení, že si je žalobce jist tím, že je mu 18 let a je plnoletý. Datum narození X uvedené v předběžném opatření současně prohlašuje za nesprávné. Lze tak usuzovat, že ve zmíněné instituci byl žalobce dostatečným způsobem seznámen se způsobem počítání věku. Soud nemá s ohledem na uvedené důvod jakkoli zpochybňovat závěr Okresního soudu v Přerově, pokud jde o věk žalobce. Věk žalobce je nadto dále dokumentován i lékařskou zprávou z FN Olomouc, dle které je kostní věk žalobce 19 let. Pro úplnost soud dodává, že v žalobě žalobce své datum narození označil datum X alias X, přičemž v tomto znění žalobce toto datum uvádí až nyní v žalobě, neboť jak je z výše uvedeného patrné, dříve uváděl X, a následně X. Tedy X neuváděl nikdy, kdy soud dodává, že sice nelze vyloučit, že se v žalobě žalobce „upsal“, neboť tvrzené datum se liší o jeden den, nicméně jestliže je právě datum narození podstatou žalobních námitek žalobce, nelze vyloučit ani to, že žalobce jako datum má na mysli X. K datu X pak soud dodává, že takové datum nebylo ve spise nikdy předtím zmíněno, jestliže původní datum bylo X. V každém případě však soud vyšel z data narození deklarovaného žalobcem v prohlášení ze dne 16. 11. 2021 tak, jak soud odůvodnil výše. K žalobě přiloženému dokladu v paštštině proto soud uvádí, že návrhu na provedení důkazu nevyhověl pro nadbytečnost.
26. Soud se neztotožnil ani s druhou hlavní námitkou žaloby, že mělo být žalobci uložen některé ze zvláštních opatření. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“)* je a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“)* cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v*

místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.

27. K tomu soud úvodem konstatuje, že uvedená opatření představují alternativní řešení s cílem minimalizace omezování osobní svobody v případě zajištění cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011 - 51). Užití těchto mírnějších opatření předpokládá, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při jejich realizaci, a že neexistuje důvodná obava, že se bude vyhýbat případnému výkonu vyhoštění. Možnost aplikace zvláštního opatření nutně také závisí na důvodu zajištění. Základním pravidlem je, že uložení zvláštního opatření nesmí ohrozit výkon vycestování cizince (§ 123b odst. 3 věta druhá zákona o pobytu cizinců; čl. 15 odst. 1 a bod 16 odůvodnění návratové směrnice vychází z dostatečné účinnosti mírnějších donucovacích opatření); toto ohrožení bude typově různé v typově odlišných případech důvodů zajištění (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 20/2016 - 38 ze dne 28. 2. 2017).
28. Žalovaný možnost použití zvláštních opatření v případě žalobce vyloučil.
29. Poukázal nejprve obecně na to, za jakých podmínek je možné k uložení zvláštních opatření přistoupit, a dále uvedl, z jakého důvodu to u žalobce možné není. Konstatoval, že žalobce není nikde přihlášen k pobytu, není místo, kde by přebíral poštu, nemá zde zajištěno žádné ubytování. Nemá zde ani žádné příbuzné ani majetek. K ČR nemá žádné vazby. Nedisponuje žádnými penězi k pobytu ani k vycestování. Nemá finanční prostředky na složení kauce. Kauce nebyla nabídnuta ani složena. Žalovaný se domnívá, že v případě žalobce je zde zřejmá jeho neochota se nevrátit do Bulharska, nerespektování právních norem z jeho strany. Žalovaný shledal, že žalobce svým jednáním vzbudil důvodnou obavu z nerespektování povinností. Není zde předpoklad jejich plnění, a naopak zde je obava ze zmaření předání.
30. Soud považuje zhodnocení ze strany žalovaného za dostačující. Žalovaný adekvátním způsobem shrnul dosavadní pobytovou historii žalobce, přičemž s ním lze souhlasit v tom, že v případě žalobce nesporně je dána důvodná obava, že by mohlo být jeho předání zmařeno. Žalobce popsal svou cestu z vlasti, kdy cestoval přes Írán, Turecko, Řecko, Makedonii, Bulharsko, Srbsko a Rumunsko. Tam nastoupil do kamionu, který měl jet do Francie. Poté, co však řidič kamionu jistil přítomnost osob, zastavil a žalobce se ocitl u města „B“. Poté byl dle svých tvrzení 25 dní v „táboře“ v Praze, ze kterého utekl. Chtěl následně vlakem cestovat přes Německo do Francie. Tomuto tvrzení tedy odpovídá, že byl žalobce hlídkou nalezen na pražském hlavním vlakovém nádraží. Později uvedl, že jeho cílem bylo Německo, kde je lepší životní úroveň. Žalobce na území ČR nemá zajištěný žádný pobyt, není tedy možné mu uložit opatření spočívající v tom, že dotyčný pobývá na příslušné adrese se stanovením dalších povinností. Žalobce přitom v minulosti nebyl schopen ani setrvat v „táboře“, a to ani v ČR v diagnostickém ústavu, ani předtím v Bulharsku a Rumunsku, kde žádal o azyl. Naopak svévolně odjel nelegálně skryt v kamionu. Není zde tedy žádný předpoklad, že by měl žalobce dodržovat jakékoli mu uložené opatření v budoucnosti. Co se týče žalobní námitky, že žalovaný měl použít zvláštní opatření dle písm. d) daného ustanovení, kdy bylo možné žalobce umístit do některého z žalobou navrhovaných středisek pro nezletilé, pak podmínkou tohoto postupu by mj. byla žalobcova nezletilost, k čemuž však s ohledem na zjištěný věk nebylo přistoupeno. Není možná ani aplikace § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jestliže žalobce je bez prostředků, které nemá na pobyt ani vycestování.

31. Z pobytové historie žalobce je naprosto zřejmé, že nemá v úmyslu pobývat v jiné zemi než v Německu či ve Francii, kam postupně směřovala jeho cesta. Pouze z důvodu neúspěchu této cesty se ocitl v ČR, když byl nucen vystoupit z kamionu, ve kterém nelegálně cestoval z Bulharska a Rumunska, kde předtím požádal o mezinárodní ochranu. Žalobce se tak vlastní vinou uvedl do stavu, kdy správním orgánům nezbyvá, než na něj nahlížet jako na značně nedůvěryhodného. Svým jednáním rozhodně neprokazuje, že by bylo možné se spolehnout na to, že se bude nacházet na jakémkoli smluveném místě v danou dobu za účelem kontroly, což je navíc vyloučeno s ohledem na absenci ubytování žalobce v ČR. Lze naopak očekávat, že by se opět snažil ČR svévolně opustit a vycestovat do Německa či Francie. Tedy existuje vážné nebezpečí útěku.
32. Lze shrnout, že jednotlivá zvláštní opatření nemohla být použita, neboť by nebyla účelná. Soud sdílí závěr žalovaného, že s ohledem na uvedené skutečnosti nebyly dány záruky, že by uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců bylo efektivní, naopak existovalo riziko, že by žalobce zvláštní opatření nesplnil. Žalovanému proto nezbylo než přistoupit k prodloužení zajištění, které žalovaný dostatečně odůvodnil i z hlediska možné realizace předání, kdy žalobce byl původně zajištěn na 30 dní, přičemž následně byly činěny kroky směřující k předání do Bulharska. Konkrétně byla kontaktována bulharská strana s žádostí o potvrzení předání. Dne 6. 1. 2022 bylo žalovanému doručeno od OAMP oznámení o průběhu řízení, ze kterého vyplynulo, že 5. 1. 2022 marně uplynula lhůta pro odpověď Bulharska, má se tedy za to, že ta s předáním žalobce souhlasí. ČR má 6 týdnů na realizaci, tedy tj. do 17. 2. 2022. Tomu odpovídá délka prodloužení zajištění.
33. Na základě shora uvedeného soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Žalobci ve věci úspěch neměli a žalované žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. února 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce